

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Romana Šustry a přísedících Mgr. Miloslavy Vacíkové a Milana Sovy v hlavním líčení dne 19. listopadu 2013 ve Strakonících, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████ ██████████,

nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem na adrese pro účely doručování ██████████, ██████████ okres ██████████ bez pracovního poměru, státní příslušník ČR,

j e v i n e n ,

že dne 14.10.2010 v době kolem 14:00 hodin v katastru obce Černěves, okres Strakonice, na silnici I. třídy č. 20 v km 189,165 (souřadnice GPS-772141,054/-1148405,753), jako řidič osobního vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky ██████████ majitele firmy IT Bohemia, spol. s r.o., IČ 62966936, se sídlem Domažlická 1121/142, Plzeň, 318 03, v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jedoucí v koloně vozidel ve směru od obce Vodňany na České Budějovice, započal na rovném a přehledném úseku, předjíždět pomaleji jedoucí vozidlo tovární značky Ford Focus, registrační značky ██████████

řízené nar. v době, kdy již byl předjížděn motocyklem tovární značky Yamaha FZ6 N S2 RJ14, registrační značky řízeným jeho majitelem, poškozeným nar. jedoucím taktéž ve směru od obce Vodňany na České Budějovice, a to přesto, že v okamžiku, kdy započal předjížděcí manévr, již mohl předjíždějící motocykl pozorovat v protisměrném jízdním pruhu ve svém zpětném zrcátku, čímž došlo k najetí vozidla tovární značky Škoda Octavia do jízdního koridoru poškozeného motocyklisty, jedoucího v rozporu s ustanovením § 18 odst. 3 výše uvedeného zákona rychlostí cca 113 až 125 km/hodinu, v důsledku čehož začal poškozený motocyklista intenzivně brzdit z této rychlosti na rychlost cca 107 až 118 km/hodinu, když došlo k tečnému střetu pravé strany motocyklu s levou zadní stranou vozidla tovární značky Škoda Octavia, k následné ztrátě stability a pádu motocyklu na vozovku, přičemž při tomto střetu

poškozený nar. utrpěl poranění více pro život důležitých orgánů, kterým na místě dopravní nehody podlehl,

dále došlo ke způsobení škody na motocyklu tovární značky Yamaha FZ6 N S2 RJ14, registrační značky jeho poškozením ve výši cca 50.000,- Kč ku škodě poškozeného majitele nar.

ke způsobení škody na motocyklové kombinéze, 1 páru pánských ochranných rukavic značky NAZRAN a přilby značky AIROH HELMET jejich poškozením ve výši cca 5.000,- Kč ku škodě poškozeného majitele nar.

přičemž nedošlo k poškození osobního automobilu tovární značky Škoda Octavia, registrační značky

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **2 (dvě) léta**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **3 (tři) léta**.

Podle 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na **3,5 (tři a půl) roku**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 471 1497, se sídlem Drahojlova 1404/4, Praha 9, peněžní částku ve výši 4.387,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození

██████████, nar. ██████████, bytem ██████████
██████████, nar. ██████████, bytem ██████████
██████████, nar. ██████████, bytem ██████████
██████████, nar. ██████████, bytem ██████████ a
██████████, nar. ██████████, bytem ██████████, zastoupený matkou ██████████
██████████, nar. ██████████, bytem ██████████ a
společnost IT Bohemia, IČ 629 66 936, se sídlem Domažlická 142, Plzeň,
o d k a z u j í s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Na základě dokazování, provedeném v hlavním líčení, má soud za prokázaný skutkový děj, kdy obžalovaný ██████████ dne 14.10.2010 v době kolem 14:00 hodin v katastru obce Černěves na silnici I. třídy č. 20 v km 189, jako řidič osobního vozidla tovární značky Škoda Octavia v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., jedoucí v koloně vozidel ve směru od obce Vodňany na České Budějovice, započal na rovném a přehledném úseku předjíždět pomaleji jedoucí vozidlo tovární značky Ford Focus, řízené ██████████ v době, kdy již byl předjížděn motocyklem tovární značky Yamaha FZ6 N S2 RJ14, řízeným jeho majitelem, poškozeným ██████████ a to přesto, že v okamžiku, kdy započal předjížděcí manévr, již mohl předjíždějící motocykl pozorovat v protisměrném jízdním pruhu ve svém zpětném zrcátku, čímž došlo k najetí vozidla tovární značky Škoda Octavia do jízdního koridoru poškozeného motocyklisty, jedoucího v rozporu s ustanovením § 18 odst. 3 výše uvedeného zákona rychlostí cca 113 až 125 km/hodinu, v důsledku čehož začal poškozený motocyklista intenzivně brzdit z této rychlosti na rychlost cca 107 až 118 km/hodinu, když došlo k tečnému střetu pravé strany motocyklu s levou zadní stranou vozidla tovární značky Škoda Octavia, k následné ztrátě stability a pádu motocyklu na vozovku, přičemž při tomto střetu poškozený ██████████ utrpěl poranění více pro život důležitých orgánů, kterým na místě dopravní nehody podlehl a dále došlo ke způsobení škody na motocyklu tovární značky Yamaha FZ6 N S2 RJ14 a škody na motocyklové kombinéze, páru pánských ochranných rukavic značky NAZRAN a přilby značky AIROH HELMET. Prokázaný skutkový děj je podrobně popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný ██████████ vypověděl, že dne 14.10.2010 jel na služební cestu u společnosti IT Bohemia a poté, se svolením společnosti, použil automobil pro soukromé účely. Jel od Písku na České Budějovice. Za Vodňany jel v koloně automobilů a před

ním jela svědkyně [REDAKCE]. Přímo před svědkyní nejel žádný automobil a další kolona automobilů byla asi 200 nebo 300 metrů před nimi. Svědkyně jela rychlostí asi 80 km/h a, i když nikam nespíchal, chtěl ji předjet. Proti nim však jezdily další skupinky aut a předjetí bylo prakticky nemožné a čekal na vhodnou příležitost. Neustále si kontroloval situaci ve zpětných zrcátkách a před projetím posledního protijedoucího automobilu, za kterým bylo možno předjíždět, dal znamení o změně směru jízdy vlevo a poté, co tento automobil projel, začal předjíždět svědkyni [REDAKCE]. Když byl na úrovni automobilu svědkyně, možná spíše před ní, zezadu se prudce a rychle přičítal motorkář a on již viděl pouze periferně, jak se motorka točí. Nedošlo k nárazu, žádný náraz motocyklu nepocítil. Motorkáře evidoval za sebou již dříve, kdy byl jeden až dva automobily za ním, ale před započítím předjíždění se ujistil, že ho nikdo nepředjíždí, ani automobil, ani motocykl, a věděl, že může započít předjížděcí manévr. Zpětnými zrcátky se přesvědčil, že není předjížděn, levou směrovku dával v dostatečném předstihu a řidiči, co jeli za ním, měli dost dlouho šanci vidět, že se chystá předjíždět, a na to reagovala i svědkyně [REDAKCE] která zpomalila, aby mu umožnila předjetí, protože se blížila další protijedoucí kolona automobilů. Je si jist, že nic nezanedbal. Za svědkyní [REDAKCE] jel ve vzdálenosti asi 4 až 5 metrů, a jel rychlostí asi 80 až 90 km/h. Nejednalo se o bezpečný odstup, ale jiná možnost, aby ji mohl předjet, nebyla, a tak se musel takto přiblížit. Při předjíždění mohl zrychlit zhruba na rychlost 90 km/h a jeho vybočení do protisměru bylo rychlejší. Jistotu, že se podíval do zpětných zrcátek, čerpá z toho, že takto se ujišťuje při každém předjetí a i v tomto konkrétním případě se přesvědčil, že není nikým předjížděn. Poté, co viděl, jak se za ním točí motocykl, co nejrychleji zastavil a utíkal zpět k poraněnému motocyklistovi. Snažil se mu pomoci, rozeplnul mu bundu a sundal helmu. Svědkyně [REDAKCE] byla v kontaktu s operátorkou záchranné služby, která říkala, jak mají zraněného oživovat. Spolu s dalšími dvěma lidmi podle těchto instrukcí oživovali motocyklistu do doby, než přijela záchranná služba. Rodinu poškozeného dosud nekontaktoval, neboť mu nejprve právníčka firmy, kde pracuje jeho matka, poté zvolený obhájce JUDr. Jan Jaroušek říkali, že by to nebylo vhodné do doby, než bude nějaké vyjádření od policie. Soustrast a omluvu projevil pozůstalým při hlavním líčení dne 31.10.2013.

Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že na dopravní nehodu ze dne 14.10.2010 si pamatuje. Jela ze Strakoníc směrem na České Budějovice a u Vodňan se na ni lepila černá Škoda Octavia. Bylo to v úseku dlouhém 6 až 7 km, řidič evidentně chvátal, bylo jí to nepříjemné a jel za ní hodně blízko, možná i 2 metry. Měla strach, že ji může i nabourat, a proto, když byla příležitost, po projetí posledního protijedoucího automobilu zpomalila, aby řidiči Škody Octavia umožnila předjetí. Když ji předjížděl, tak se chtěla podívat vedle sebe, kdo to je, ale oči jí spadly do zpětného zrcátka, kde viděla, jak se na zemi točí motocykl. Motocykl předtím neregistrovala. Neví, zda obžalovaný dával znamení o změně směru jízdy. Jela rychlostí 70 až 80 km/h, více se jet nedalo a po zpomalení mohla jet rychlostí 60 až 70 km/h. Po nehodě zastavila u kraje, běžela zpět a volala záchrannou službu. Spolu s dalšími lidmi podle pokynů záchranné služby dávali první pomoc a na poskytování první pomoci se podílel i obžalovaný.

V přípravném řízení byly vypracovány dva znalecké posudky z oboru doprava. Znalec Evžen Sperger dospěl k závěru, že nedošlo ke vzájemnému kontaktu vozidla Škoda Octavia a motocyklu poškozeného, a příčinou vzniku polohové nestability

motocyklu bylo vyvolání neregulovatelného intenzivního brzdění, které způsobilo jeho pád na vozovku. Automobil Škoda Octavia nezpůsobil překážku ve stopě jízdy motocyklu. Oproti tomu znalec Ing. Zdeněk Mrázek shledal možnost kontaktu vozidla Škoda Octavia s řidičem motocyklu, případně motocyklem s tím, že obžalovaný pro poškozeného vytvořil náhlou překážku a ten, ani při správné technice jízdy, by nebyl schopen odvrátit nehodový děj. Těmito znaleckými posudky však soud dokazování neprováděl a vyjadřuje se k nim pouze stručně, neboť byl vypracován revizní znalecký posudek znaleckým ústavem Vysoké učení technické v Brně – Ústav soudního inženýrství. V hlavním líčení ke znaleckému posudku vypovídal a stvrdil jej Ing. Albert Bradáč, PhD. Z jeho výpovědi a revizního znaleckého posudku vyplývá, že závěry znalce Ing. Zdeňka Mrázka jsou z technického hlediska přijatelné a jsou v podstatě v souladu se závěry revizního znaleckého posudku. Oproti tomu je konstatováno, že závěry znalce Evžena Spergera ohledně průběhu a technické příčiny dopravní nehody jsou z technického hlediska nepřijatelné, protože vycházejí z předpokladu, že nedošlo ke střetu vozidla Škoda s motocyklem. Revizním znaleckým posudkem bylo zjištěno, že motocykl poškozeného se pohyboval v protisměrném jízdním pruhu z důvodu předjíždění kolony vozidel. Obžalovaný s vozidlem Škoda započal předjížděcí manévr v době, kdy již mohl předjížděcí motocykl pozorovat. V reakci na najetí automobilu do jeho jízdního pruhu začal poškozený intenzivně brzdít z rychlosti cca 113 – 125 km/h, zpomalil na rychlost cca 107 až 118 km/h, a v této rychlosti došlo k tečnému střetu pravé strany motocyklu s levou stranou vozidla obžalovaného, následné ztrátě stability a pádu motocyklu na vozovku, po které se motocykl sunul do konečné polohy. Lze konstatovat, že obžalovaný mohl střetu předejít tím, že by s předjížděcím manévrem počkal až po průjezdu motocyklu, který mohl před započítím vlastního manévru již pozorovat v protisměrném jízdním pruhu ve zpětném zrcátku. Z provedené analýzy zároveň vyplývá jednoznačný závěr, že pokud by se motocykl pohyboval rychlostí 90 km/h, ke střetu by nedošlo a automobil obžalovaného byl zrychlil na rychlost motocyklu dříve, než by byl motocyklista nucen měnit směr nebo rychlost jízdy. Z technického hlediska znalci považují za primární příčinu dopravní nehody nesprávnou techniku jízdy obžalovaného, neboť v okamžiku, kdy započal předjížděcí manévr, již mohl motocykl pozorovat v protisměrném jízdním pruhu a mohl tedy střetu předejít tím, že by s předjížděním počkal až po projetí motocyklu. Sekundární příčinou pak je označována rychlost motocyklu, protože pokud by se pohyboval rychlostí 90 km/h, ke střetu by nedošlo. Znalec Ing. Albert Bradáč, PhD. v hlavním líčení vysvětlil, že skutečnost, že obžalovaný začal předjíždět v době, kdy již byl předjížděn motocyklem poškozeného, vyplývá ze stanovených rychlostí, z techniky jízdy a ze zanechaných stop na vozovce, kdy motocyklu v okamžiku, kdy začal brzdít, byl již evidentně srovnán v jízdním směru, byl rovnoběžně s osou vozovky a v té době již musel předjíždět. Z toho i vyplývá, že obžalovaný měl v okamžiku, kdy započal předjížděcí manévr, možnost vidět motocykl ve zpětném zrcátku, neboť motocykl v té době již byl v protisměrném jízdním pruhu. Tomuto závěru nebrání ani okolnost, že vozidlo jedoucí v protisměru, po jehož projetí mohli obžalovaný a poškozený své předjížděcí manévry, minulo nejprve obžalovaného, neboť motocykl přemístění do protisměrného pruhu provede razantněji a rychleji, motocyklisté jezdí při středu vozovky, nepotřebuje se přemístit o takovou šířku jako automobil, neboť je motocykl užší, a navíc může mít prostor k počátku předjížděcího manévru již v době, kdy se vozidla v protisměru ještě nachází, právě s ohledem na svou malou šířku. Podstatné je, že motocykl na místě střetu byl, musel

tedy stihnout předjet jedno nebo dvě vozidla (obžalovaný vypovídal, že motocyklistu registroval jedno nebo dvě vozidla za ním) a musel se tedy zákonitě do protisměrného pruhu dostat dříve než vozidlo obžalovaného.

K žádosti obžalovaného bylo zadáno doplnění revizního znaleckého posudku ke stanovení mezních variant předstřetového pohybu motocyklu poškozeného, vozidla obžalovaného a vozidla svědkyně [redacted], stanovení možností zabránění dopravní nehody vzhledem ke zjištěným mezním variantám a zjištění možného vlivu vyjetých kolejí na směrovou stabilitu vozidel. Z doplňku znaleckého posudku a výpovědi znalců Ing. Alberta Bradáče, PhD. a Ing. Aleše Vémoly, PhD. v hlavním líčení soud zjistil, že je v podstatě nekonečné množství variant předstřetového pohybu a pro jeho stanovení by musely být zjištěny přesné vstupní hodnoty, ze kterých by měla analýza vycházet. Tyto údaje zadány nebyly a znalci vycházeli z předpokladů, které se objevily v protokolu o hlavním líčení, že mezi vozidlem obžalovaného a motocyklem se nacházelo jedno vozidlo a rozstup mezi vozidly v koloně mohl být cca 10 metrů. Délka vozidla je cca 4,5 metru a pokud by byla uvažována mezi vozidlem obžalovaného a motocyklem 2 vozidla, doba pohybu motocyklu v protisměrném jízdním pruhu by se nutně prodloužila a prodloužil by se i čas, po který mohl obžalovaný motocykl pozorovat. Z provedené analýzy znalcům vyplývá, že v okamžiku, kdy vozidlo obžalovaného začalo zrychlovat pro svůj předjízděcí manévr, motocykl se nacházel přibližně na úrovni vozidla jedoucího za vozidlem obžalovaného, popř. cca 3 metry za ním, tedy s ohledem na rozdíl rychlostí buď již v protisměrném jízdním pruhu, nebo v poslední fázi manévru příčného přemístění. Při těchto vstupních podmínkách nelze vyloučit, že na začátku zrychlování vozidla obžalovaného mohl být motocykl částečně zakryt za vozidlem jedoucím za vozidlem obžalovaného. Pokud by se mezi vozidlem obžalovaného a motocyklem nacházela dvě vozidla, pak by již motocykl musel být v okamžiku počátku zrychlování vozidla Škoda jednoznačně v protisměrném pruhu, a tedy obžalovaný jej mohl jednoznačně ve zpětném zrcátku vidět. Možnosti odvrácení střetu obžalovaným nejsou doplněním znaleckého posudku nijak ovlivněny. Vliv vyjetých kolejí na vozovce v místě nehody nelze po uplynutí několika let relevantně posoudit.

Znalec doc. Ing. Aleš Vémola, PhD. v hlavním líčení upřesnil, že korespondence poškození motocyklu a tečných stop zjištěných na automobilu obžalovaného není energetickou korespondencí, ale jedná se o výškovou, rozměrovou a geometrickou korespondenci, tedy to, co bylo zadokumentováno na automobilu obžalovaného, má svůj protějšek na motocyklu poškozeného. Znalec dále vysvětlil zásady správného a bezpečného předjíždění. Řidič se musí podívat do zpětného zrcátka a přesvědčit se, zda již není předjížděn. Aby rozpoznal pohyb v zrcátku a určil, o jaký pohyb se jedná, musí tento pohled trvat minimálně 2 sekundy. Pokud se ujistí, že může předjíždět, dá ukazatel směru, a aby potenciální pozorovatel zaregistroval, že ukazatel směru je v činnosti, je potřeba, aby se rozsvítil a zhasl třikrát. Teprve poté by měl zkrátit bezpečnou vzdálenost, která je 20 až 25 metrů, znovu se přesvědčit v zrcátku a pohledem do protisměru, že může předjíždět, a teprve potom zahájit vlastní příčný manévr. To znamená, že se přesune do protisměrného jízdního pruhu a zvyšuje rychlost.

Z fotodokumentace vyhotovené znalcem Evženem Spergerem mohl soud posoudit zpětnou dohlednost pomocí vnějších a vnitřních zrcátek, která byla zadokumentována na osobním automobilu Škoda Felicia, ale podle vyjádření znalce Evžena Spergera lze aplikovat i na Škodu Octavia.

V hlavním líčení bylo provedeno dokazování i znaleckým posudkem a výpovědí znalce Ing. Jana Tyla. Znalec dospěl k závěru, že pokud došlo ke kontaktu motocyklu poškozeného s automobilem obžalovaného, jednalo se o kontakt energeticky nevýznamný a na základě zjištěných stop na vozovce nelze jednoznačně stanovit, že tento kontakt způsobil směrovou nestabilitu motocyklu a s větší pravděpodobností byla směrová nestabilita v příčinné souvislosti s brzděním motocyklu. Pro posouzení pohybu vozidla a motocyklu před kolizí zvažoval dobu 3,5 sekundy a s ohledem na okolnost, že počátek předjíždění vozidla obžalovaného byl započat v době, kdy se v protisměru přestala pohybovat kolona vozidel, nezvažoval pohyb motocyklu v protisměrném jízdním pruhu. Dochází ke dvěma mezním variantám, kdy v době 3,5 sekundy před kolizí byl motocykl poškozeného celý „schovaný“ za před ním jedoucím vozidlem, anebo motocykl byl za před ním jedoucím vozidlem u středové čáry. Souvislý pohyb motocyklu poškozeného v protisměru lze velmi obtížně vysvětlit při pohybu kolony vozidel v protisměru a obžalovaný mohl spatřit motocykl ve zpětných zrcátkách pouze tehdy, kdyby se motocykl před počátkem předjíždění vozidla obžalovaného, pohyboval výrazně v protisměrném jízdním pruhu. V průběhu hlavního líčení byl znalecký posudek Ing. Jana Tyla a zejména promítnutá animace nehodového děje podrobeny kritice přítomných znalců Ing. Alberta Bradáče a Ing. Aleše Vémoly. Výpočty uvedené ve znaleckém posudku znalce Ing. Jana Tyla jsou provedeny korektně. Video znázorňující nehodový děj však nezohledňuje fyzikální zákony, v podstatě ani výpočty znalce, a nerespektuje ani stopy na místě dopravní nehody. Nejedná se o simulaci nehodového děje, ale o pouhou animaci. K tomuto Ing. Jan Tyl uvedl, že situaci v podstatě neřešil kineticky, ale kinematicky, a chtěl, aby pohyb byl ilustrativní a aby bylo vidět, že motocykl mohl být schovaný za vozidlem. Nicméně trvá na tom, že pokud došlo ke střetu, byl energeticky nevýznamný a důvodem pádu motocyklisty bylo brzdění poškozeného a zásadní význam má to, zda se motocyklista snažil vychýlit od srážky s osobním automobilem, kdy vychýlení může přivodit pád motocyklisty. Pohyb motocyklisty v protisměru je v rozporu s tím, že obžalovaný předjížděl s největší pravděpodobností, když vozidlo v protisměru minulo jeho vozidlo.

Z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně plánu a fotodokumentace soud zjistil situaci na místě nehody, zejména stavebně technické provedení komunikace, rozhledové poměry, stopy zanechané motocyklem poškozeného, poškození motocyklu i otěrové stopy na automobilu obžalovaného. Při ohledání motocyklu poškozeného dne 15.10.2010 byly zajištěny žárovky předního světlometu a levých ukazatelů změny směru jízdy motocyklu. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví elektrotechniky vyplývá, že žárovky ukazatelů změny směru v době dopravní nehody byly v činnosti – přerušovaně svítily. Žárovka z předního světlometu nevykazuje žádné změny, ze kterých by bylo možno určit, zda v době dopravní nehody byla, či nebyla v činnosti.

Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, soud zjistil, jaká zranění při dopravní nehodě utrpěl poškozený [REDAKCE] a příčinou

jeho smrti bylo polytrauma (poranění více pro život důležitých orgánů). Znaleckým posudkem v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, je zjištěno, že v krvi poškozeného nebyla prokázána přítomnost alkoholu.

K osobě obžalovaného soud z opisu z evidence rejstříku trestů zjistil, že nebyl dosud soudně trestán, a podle zprávy Městského úřadu [REDAKCE] nebyl ani projednáván pro přestupek. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný do doby dopravní nehody pouze tři záznamy, přičemž se jedná pouze o dva drobné přestupky a třetí přestupek je již z roku 2004, kdy za řízení vozidla bez technického osvědčení a nedání přednosti v jízdě při vyjíždění na komunikaci mu byla ve správním řízení uložena pokuta 6.000,- Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 4 měsíce.

Otec poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že syn bydlel ve společné domácnosti se svou přítelkyní [REDAKCE] [REDAKCE] společně hospodařili, pomáhal předělávat její byt, žili spolu minimálně 2 roky a byli jako manželé. Společně s nimi bydlel i syn jeho přítelkyně [REDAKCE]. Smrt syna ho velmi zasáhla a nezvládali běžný rodinný život. S manželkou pracují jako řidiči mezinárodní kamionové dopravy a 3 měsíce se zotavovali doma, nebyli vůbec schopni sednout za volant. Syn jim stále velmi chybí a nejsou schopni účastnit se rodinných oslav, svátků, ani navštěvovat společenskou místnost v obci. Jejich vztah byl více, než vztah otce a syna, byli spíše kamarádi.

Matka poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] potvrdila společné soužití syna a jeho přítelkyně [REDAKCE] [REDAKCE] a jejího syna z prvního manželství. Jednalo se o žití ve společné domácnosti. Smrtí syna přišli především o dítě, pořád ho vidí a pořád se jí připomíná, jak jí pomáhal. Dodnes nemůže být ve společnosti, kde se lidi baví nebo smějí, musí odejít, protože má myšlenku na syna, že se tam s nimi nemůže smát, když on tam není. Dodnes o události nemůže mluvit a strašně se bojí o druhého syna, který žije v Plzni. Neustále po něm vyžadují, aby se ozval, a má strach, aby se zase něco nestalo. Od smrti syna nebyli na žádné dovolené, několik měsíců špatně spala a velmi utrpěl vztah s manželem. Syn měl půjčky a splácí po něm dluh půl milionu.

Bratr poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že vztah jeho bratra s paní [REDAKCE] trval několik let a jednalo se o vztah partnerský. Se svým bratrem měli dobrý vztah a, i když se nevidali denně, trávili společně Vánoce a veškeré svátky. Rodinná setkání probíhala v příjemné atmosféře, ale od smrti bratra se vytratila radost a nejtěžší je loučení, když odjíždí od rodičů do Plzně, které je naplněno strachem. Rodiče mu volají a brečí do telefonu, že se neozval, zda dorazil, a že ani nezavolal. Všechna setkání a komunikace jsou poznamenány vzpomínkou na bratra a skutečností, že s nimi není.

Svědce [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že se zemřelým [REDAKCE] [REDAKCE] žili tři a půl roku jako druh a družka, žili ve společné domácnosti, měli před svatbou a plánovali společnou rodinu. Jejího syna [REDAKCE] [REDAKCE] vychovával od necelých pěti let a syn s nimi žil ve společné domácnosti. Smrt [REDAKCE] [REDAKCE] ji i syna poznamenala na celý život. Ve vteřině se jí celý život zhroutil, veškeré plány, prostě vše. Syn ještě rok po nehodě se bál a spal s ní v ložnici, zhoršil se mu prospěch ve škole, a myslí si, že se s tím nevyrovnal. Po nehodě na tom byla psychicky špatně, chodila

k psychologovi a brala léky. Stále udržují vztah s rodiči [REDACTED] [REDACTED]. Není schopná navázat nový trvalý vztah, stále má v srdci [REDACTED].

Všechny pozůstalé mrzí, že se jim obžalovaný dosud neomluvil.

Svěděk [REDACTED] [REDACTED] kamarád [REDACTED] [REDACTED], potvrdil, že [REDACTED] [REDACTED] měl s rodinou perfektní vztah, vždy se těšil, až se rodiče vrátí ze zahraničních jízd, staral se jim o dům, topil apod. Na rodičích je stále vidět, že trpí ztrátou syna. Zná [REDACTED] [REDACTED] a ví, že se [REDACTED] [REDACTED] žili ve společné domácnosti tři nebo čtyři roky.

Poškozená společnost IT Bohemia, zaměstnavatel obžalovaného, sdělila, že jízdu obžalovaného dne 14.10.2010 z Písku do místa nehody nepovažuje za cestu pracovní. Z opatrnosti uplatňuje nárok na náhradu škody ve výši 759.693,- Kč, která odpovídá případnému stoprocentnímu nároku na odškodnění pozůstalých rodičů a bratra a nákladů na mimosoudní projednání.

Je nepochybné, že dne 14.10.2010 došlo u obce Černěves na silnici I. třídy č. 20 k dopravní nehodě, při které poškozený motocyklista [REDACTED] [REDACTED] utrpěl poranění více pro život důležitých orgánů a těmto poraněním na místě dopravní nehody podlehl. Soud na základě důkazů provedených v hlavním líčení, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl bez důvodných pochybností k závěru, že za vznik dopravní nehody a úmrtí poškozeného [REDACTED] [REDACTED] je odpovědný obžalovaný [REDACTED] [REDACTED]. Na základě protokolu o nehodě v silničním provozu, zejména fotografického zadokumentování stop, vychází soud ze skutečnosti, že otěry zjištěné na osobním automobilu obžalovaného byly způsobeny tečným střetem s motocyklem, případně částí těla či oblečení poškozeného a náhlé vjetí obžalovaného do jízdní dráhy poškozeného bylo příčinou následného pádu na vozovku. Obžalovaný se hájil, že nikam nespíchal a pouze čekal na vhodnou příležitost na předjetí před ním pomaleji jedoucího vozidla svědkyně [REDACTED] [REDACTED]. Dal znamení o změně směru jízdy vlevo v dostatečném předstihu a na to, že se chystá předjíždět, reagovala i svědkyně [REDACTED] [REDACTED], která zpomalila, aby mu umožnila předjetí. Ve zpětných zrcátkách se přesvědčil, že není předjížděn a že může bezpečně provést předjížděcí manévry. Když byl na úrovni automobilu svědkyně, přičítal se zezadu motocyklista a on pouze periferně viděl, jak se motocykl točí. Je přesvědčen, že nezanedbal žádnou svou povinnost. Pro posouzení stylu jízdy obžalovaného je podstatná výpověď svědkyně [REDACTED] [REDACTED], která uvedla, že obžalovaný se na ni nepříjemně lepil v úseku dlouhém 6 až 7 km, jel za ní nepřiměřeně blízko a měla strach, aby ji nenaboural. Proto se po projetí posledního protijedoucího automobilu rozhodla umožnit obžalovanému předjetí a zpomalila svůj automobil. Když byl obžalovaný na její úrovni, chtěla se podívat, co je to za řidiče, a ve zpětném zrcátku si všimla, jak se na zemi točí motocykl. Ze závěrů znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně vyplývá, že obžalovaný započal předjížděcí manévry v době, kdy již mohl ve zpětných zrcátkách pozorovat předjíždějící motocykl a v reakci na najetí obžalovaného do jízdního pruhu začal poškozený intenzivně brzdit, došlo k tečnému střetu pravé strany motocyklu s levou stranou vozidla obžalovaného, následně ztrátě stability a pádu motocyklu na vozovku. Rychlost motocyklu poškozeného byla na počátku brzdění 113 – 125 km/h a v době střetu byla brzděním

snížena na 107 – 118 km/h. Závěr znaleckého zkoumání o skutečnosti, že poškozený byl již v protisměrném jízdním pruhu, je v celku jednoznačný a vyplývá nejen z dopočtených rychlostí, ale i z techniky jízdy a zanechaných stop na vozovce, neboť motocyklu v okamžiku, kdy začal brzdít, byl již evidentně srovnaný v jízdním směru a byl rovnoběžně s osou vozovky a musel tedy v době střetu již předjíždět. Znalec Ing. Jan Tyl zpochybňuje, zda vůbec došlo ke kontaktu motocyklu s automobilem a pokud ano, jednalo se o kontakt energeticky nevýznamný a nelze stanovit, že tento kontakt způsobil pád motocyklu, a s větší pravděpodobností to byla směrová nestabilita v příčinné souvislosti s brzděním motocyklu. Podle jeho závěrů je pohyb motocyklisty v protisměru vyloučen tím, že obžalovaný předjížděl s největší pravděpodobností ihned poté, kdy vozidlo v protisměru minulo vozidlo obžalovaného. Poškozený by tedy neměl mít časový prostor, aby se do protisměrného jízdního pruhu mohl přemístit. I když soud pomine nepodařenou animaci nehodového děje vyhotovenou Ing. Janem Tylem, která neodpovídala časovému průběhu nehody, ani zanechaným stopám, nepovažuje soud závěry znalce za správné. V prvé řadě policií fotograficky zadokumentované otěry na automobilu obžalovaného skutečně výškově a rozměrově odpovídají místům na motocyklu, kterými mohly být způsobeny. I znalci Vysokého učení technického v Brně se vyjádřili, že korespondence stop není energetická, ale pouze výšková, rozměrová a geometrická a pro soud je podstatný závěr, že došlo ke vzájemnému kontaktu motocyklu s automobilem, a naopak je nerozhodné, zda k pádu motocyklu došlo proto, že byl „sražen“ automobilem obžalovaného, anebo v důsledku intenzivního brzdění v reakci na náhlý výjezd obžalovaného do protisměru a ve snaze poškozeného zabránit střetu. Soud se rovněž plně ztotožňuje se závěrem, že v době započetí předjížděcího manévru obžalovaného byl již poškozený v protisměrném jízdním pruhu. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že po projetí posledního protijedoucího automobilu zpomalila, aby obžalovanému umožnila předjetí. Toto potvrzuje ve své výpovědi i obžalovaný, který uvedl, že svědkyně reagovala na jím dávané znamení o změně směru jízdy a zpomalila. Je tak nepochybné, že k započetí předjížděcího manévru a vyjetí obžalovaného do protisměru nemohlo dojít ihned po projetí posledního protijedoucího automobilu, ale musí zde být časový prostor pro reakci a zpomalení svědkyně [REDACTED] časový úsek pro zaznamenání zpomalení ze strany obžalovaného a pro započetí předjížděcího úkonu. Od projetí posledního automobilu v protisměru je zde časový úsek o délce minimálně několika vteřin, a pokud by protijedoucí automobil jel rychlostí 90 km/h (25 m/s) a svědkyně [REDACTED] rychlostí 70 km/h (19,4 m/s), vzdálí se od sebe protijedoucí automobil a automobil svědkyně [REDACTED] za jednu sekundu o cca 45 metrů. Již tato minimální vzdálenost, která ve skutečnosti musela být několikanásobně větší, je dostatečným prostorem pro to, aby se protisměrný jízdní pruh uvolnil i pro motocyklistu jedoucího v koloně, pravděpodobně jedno vozidlo za obžalovaným. K tomuto se přidává skutečnost, že motocykl je užší a z tohoto důvodu nemusí čekat na úplné projetí protijedoucího automobilu a může započít s předjížděcím manévrem dříve, nežli dvoustopý automobil. Znalci Vysokého učení technického v Brně v doplňku svého znaleckého posudku připustili jako nejkrajnější variantu, že na začátku zrychlování vozidla obžalovaného mohl být motocykl částečně zakryt za vozidlem jedoucím za vozidlem obžalovaného. Z výše uvedených důvodů se však soud přiklání k variantě, že motocykl poškozeného byl při zahájení předjížděcího manévru obžalovaného již zcela v protisměrném jízdním pruhu a podle názoru soudu by obžalovaný při dodržení zásad bezpečného předjíždění mohl vidět motocykl poškozeného ve zpětných zrcátkách, i

pokud by byl na krátkou chvíli částečně zakryt za vozidlem. Rovněž je velmi nepravděpodobné, aby poškozený motocyklista, který předjíždí a sleduje situaci před sebou, nezareagoval na to, že před ním již předjíždí automobil obžalovaného, a pokračoval v předjížděcím manévru do doby, kdy již nebude schopen ani intenzivním brzděním zabránit střetu. Na základě uvedených skutečností soud nevěří výpovědi obžalovaného, že se před zahájením předjížděcího manévru dostatečně přesvědčil, že on sám není předjížděn. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaný nebyl smířen s jízdou v koloně, nepříjemně se lepil na vozidlo svědkyně, nedodržel bezpečnou vzdálenost a své jednání podřídil jedinému cíli, aby předjel před ním pomaleji jedoucí vozidlo. V hustém silničním provozu využil první příležitosti, která se mu naskytla, a porušil své základní a důležité povinnosti, dané mu pravidly silničního provozu. V prvé řadě se měl podle § 4 písm. a) zák. č. 261/2000 Sb. chovat ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví a majetek jiných osob, ani svůj vlastní, a povinnost přizpůsobit své chování mimo jiné i v situaci v provozu na pozemních komunikacích. Podle § 17 odst. 2 nesměl při předjíždění a vybočení ze směru své jízdy ohrozit řidiče jedoucího za ním, tedy měl si počínat tak, aby řidiči jedoucímu za ním nevzniklo žádné nebezpečí. Pokud by obžalovaný dostal těmto povinnostem, řádně a v dostatečném rozsahu se přesvědčil, zda již on sám není předjížděn, musel by ve zpětných zrcátkách zjistit, že již předjížděn je a předjížděcí manévr by odložil na dobu po projetí motocyklu poškozeného. Na druhou stranu je nepochybné, že i poškozený motocyklista [REDAKCE] [REDAKCE] se nechoval ani ohleduplně, ani ukázněně a nedbal, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, a rovněž ani on své chování nepřizpůsobil situaci v provozu na pozemních komunikacích, kdy se rozhodl i za cenu překročení nejvyšší povolené rychlosti o 23 až 35 km/h k razantnímu předjížděcímu manévru, nepočítal s možným obdobným chováním dalšího účastníka silničního provozu a tento předjížděcí manévr pro něho měl bohužel tragický následek. Situace je však taková, že kdyby obžalovaný dostal svým povinnostem a nejel náhle do jízdní dráhy poškozeného, nedošlo by k pádu motocyklu na zem a úmrtí poškozeného, a přesto, že i poškozený porušil své povinnosti účastníka silničního provozu, spatřuje soud příčinnou souvislost s následkem na životě poškozeného právě s protiprávním jednáním obžalovaného.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku. Porušil důležitou povinnost uloženou mu § 17 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích počínat si při předjíždění tak, aby, pokud vybočuje ze směru své jízdy, neohrozil řidiče jedoucího za ním, vjel do jízdního pruhu poškozeného a z nedbalosti způsobil jeho smrt. Povinnost neohrozit řidiče jedoucího za předjížděcím řidičem považuje soud za důležitou povinnost ve smyslu trestního zákona, neboť jejím porušením, zejména se zřetelem na sílu, rychlost a hmotnost motorových vozidel mívá za následek vážnou dopravní nehodu a v projednávané věci k takovému následku skutečně došlo. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně lidského života. Za spáchání tohoto trestného činu je ohrožen trestem odnětí svobody na jeden rok až šest let a vzhledem k tomu, že se ho dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, i trestem zákazu činnosti na jeden rok až deset let. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života,

k možnosti jeho nápravy a k chování obžalovaného bezprostředně po spáchání činu. Při posouzení povahy a závažnosti trestného činu soud přihlédl zejména k okolnostem, za kterých byl čin spáchán, a k míře zavinění obžalovaného. Obžalovanému polehčuje dosavadní řádný způsob života. Nebyl soudně trestán, ani postižen pro obecný přestupek, a ani záznamy v evidenční kartě řidiče nesvědčí pro to, že by byl extrémně neukázněným nebo bezohledným řidičem. Obžalovaný po dopravní nehodě zastavil na místě činu a aktivně se podílel na poskytování první pomoci poškozenému. Nešťastnou je pouze okolnost, že včas a dostatečně nevyjádřil omluvu a soustrast pozůstalým bez ohledu na to, co mu radili jeho předchozí obhájci. Obžalovaný závažným způsobem porušil své povinnosti, ale není možné nevidět spoluzavinění poškozeného, který nedodržel nejvyšší povolenou rychlost, nedbal o svou bezpečnost a ze závěrů znaleckých zkoumání je nepochybné, že při dodržení rychlosti 90 km/h by k dopravní nehodě nedošlo. Zejména s přihlédnutím ke spoluzavinění poškozeného soud obžalovanému ukládá trest odnětí svobody pouze jeden rok nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, tedy na dvě léta, a s přihlédnutím k dosavadnímu způsobu života obžalovaného soud nepovažuje za nutné, aby tento trest byl bezpodmínečně vykonán a výkon trestu odnětí svobody odložil na zkušební dobu tři léta. Protože obžalovaný závažným způsobem porušil své povinnosti řidiče a způsobil smrt poškozeného, je zcela na místě obžalovanému uložit i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel a opět se zohledněním spoluzavinění poškozeného, přihlédnutím k dosavadnímu řádnému životu obžalovaného a i vzhledem k poměrně dlouhé době, která uběhla od spáchání přečinu, je tento trest ukládán ve spodní polovině zákonné trestní sazby na tři a půl roku.

S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojila poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna ČR s částkou 4.387,- Kč za náklady spojené s výjezdem na místo dopravní nehody a provedené lékařské úkony. Pojišťovna výši škody řádně doložila a podle § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má nárok vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci, tedy má nárok na úhradu těchto nákladů vůči obžalovanému a soud rozhodl o povinnosti obžalovaného tuto škodu zdravotní pojišťovně uhradit.

Poškozená společnost IT Bohemia se k trestnímu řízení „z opatrnosti“ připojila s částkou 759.693,- Kč. Jednáním obžalovaného jí však žádná škoda nevznikla, žádnou škodu nehradila a ani po ní nebyla žádná náhrada škody požadována. Proto soud společnost IT Bohemia odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškození pozůstali po zemřelém [REDAKCE], otec [REDAKCE], matka [REDAKCE], bratr [REDAKCE], družka [REDAKCE] a její syn [REDAKCE], se prostřednictvím svého zmocněnce k trestnímu řízení připojili s nárokem na náhradu škody ze dvou důvodů. Prvním z nich je uplatnění nároku podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku. Ohledně tohoto nároku poškození zároveň žalovali pojišťovnu obžalovaného Kooperativu Pojišťovnu, a.s. a podle vyjádření zmocněnce poškozených došlo před vyhlášením rozsudku v trestním řízení k uzavření soudního smíru mezi poškozenými a žalovanou pojišťovnou. Obsahem smíru je dohoda na výši

spoluzavinění, kdy míra účasti poškozeného na pojistné události byla dohodnuta na 35 % a pojišťovna doplatila pojistné plnění do 65 % zákonného nároku. Poškození v tomto směru vzali svůj nárok v trestním řízení zpět a trvají pouze na uložení povinnosti obžalovanému doplatit pozůstalým rozdíl, který by odpovídal míře spoluzavinění poškozeného ve výši 30 % a obžalovaného ve výši 70 %. [redacted]; [redacted] tedy požaduje částku 13.267,- Kč, [redacted] částku 12.000,- Kč, [redacted] ml. částku 8.750,- Kč, [redacted] částku 12.000,- Kč a [redacted] částku 12.000,- Kč. Soud nevyhověl žádosti poškozených a ohledně uplatněných částek poškozené odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť míra spoluzavinění poškozeného [redacted] [redacted] na vzniku dopravní nehody je poměrně vysoká a je vyšší nežli poškozenými navrhovaných 30 % a podle provedeného dokazování by se jednalo spíše o 40 %. Uzavřený soudní smír a dohodnuté míře spoluúčasti poškozeného ve výši 35 % tak soud považuje za zcela objektivní a o povinnosti obžalovaného doplatit požadovaný rozdíl 5 % ze zákonného nároku nerozhodl.

Druhým uplatněným nárokem pozůstalých poškozených byla částka 100.000,- Kč pro každého jako přiměřené zadostiučinění za smrt blízké osoby a narušení vzájemných vztahů v rodině. Kromě poškozeného nezletilého [redacted] [redacted] soud v hlavním líčení vyslechl všechny poškozené a z jejich výpovědí vyplývá, že úmrtím [redacted] [redacted] byli a jsou skutečně velmi zasaženi a do současné doby se s touto událostí nevyrovnali. Podle názoru soudu je však nárok na nemajetkovou újmu podle § 13 odst. 2 odst. 3 občanského zákoníku z titulu ochrany osobnosti konzumován jednorázovým odškodněním podle § 444 odst. 3 občanského zákoníku a v daném případě i s ohledem na spoluzavinění poškozeného [redacted] [redacted] soud neshledává, že by jednorázové odškodnění, i když bylo sníženo s ohledem na spoluzavinění poškozeného, nebylo po finanční stránce dostatečnou satisfakcí za újmu vzniklou na osobních právech pozůstalých. Soud zdůrazňuje, že se nejedná o zamítnutí nároku poškozených pozůstalých, ale poškození jsou pouze s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na případné řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonících dne 19. listopadu 2013

Mgr. Roman Šustr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Mužíková

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1.4.2014 v Českých Budějovicích v trestní věci obžalovaného [redacted] nar. [redacted] v [redacted] trvale bytem a na adrese pro účely doručování [redacted] okr. Domažlice, pro přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, o jeho odvolání proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonici ze dne 19. listopadu 2013, č.j. 5T 22/2012 – 512, *takto*:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [redacted] [redacted] jako nedůvodné zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 2 roky. Tento trest odnětí svobody byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 léta, zároveň mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na 3,5 roku. Následně bylo rozhodnuto i ve smyslu § 228 odst. 1 tr. řádu, kdy tedy obžalovaný byl povinen zaplatit poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně částku 4.387,- Kč. Rovněž tak podle § 229 odst. 1 tr. řádu bylo rozhodnuto tak, ohledně poškozených, a to [redacted] mladšího, [redacted] zastoupeného matkou [redacted] ohledně společnosti IT Bohemia tak, že tito byli odkázáni s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění prvostupňového soudu se obžalovaný přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku dopustil tím, že dne 14.10.2010 v době kolem 14:00 hodin v katastru obce Černěves, okres Strakonice, na silnici I. třídy č. 20 v km 189,165 (souřadnice GPS-772141,054/-1148405,753), jako řidič osobního vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky [redacted] majitele firmy IT Bohemia, spol. s r.o., IČ 62966936, se sídlem Domažlická 1121/142, Plzeň, 318 03, v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jedoucí v koloně vozidel ve směru od obce Vodňany na České Budějovice, započal na rovném a přehledném úseku, předjíždět pomaleji jedoucí vozidlo tovární značky Ford Focus, registrační značky [redacted] řízené [redacted] nar. [redacted] v době, kdy již byl předjížděn motocyklem tovární značky Yamaha FZ6 N S2 RJ14, registrační značky [redacted] řízeným jeho majitelem, poškozeným [redacted] nar. [redacted] jedoucím taktéž ve směru od obce Vodňany na České Budějovice, a to přesto, že v okamžiku, kdy započal předjížděcí manévř, již mohl předjíždějící motocykl pozorovat v protisměrném jízdním pruhu ve svém zpětném zrcátku, čímž došlo k najetí vozidla tovární značky Škoda Octavia do jízdního koridoru poškozeného motocyklisty, jedoucího v rozporu s ustanovením § 18 odst. 3 výše uvedeného zákona rychlostí cca 113 až 125 km/hodinu, v důsledku čehož začal poškozený motocyklista intenzivně brzdít z této rychlosti na rychlost cca 107 až 118 km/hodinu, když došlo k tečnému střetu pravé strany motocyklu s levou zadní stranou vozidla tovární značky Škoda Octavia, k následné ztrátě stability a pádu motocyklu na vozovku, přičemž při tomto střetu poškozený [redacted] nar. [redacted] utrpěl poranění více pro život důležitých orgánů, kterým na místě dopravní nehody podlehl, dále došlo ke způsobení škody na motocyklu tovární značky Yamaha FZ6 N S2 RJ14, registrační značky [redacted] jeho poškozením ve výši cca 50.000,- Kč ku škodě poškozeného majitele [redacted] nar. [redacted] ke způsobení škody na motocyklové kombinéze, 1 páru pánských ochranných rukavic značky NAZRAN a přilby

značky *AIROH HELMET* jejich poškozením ve výši cca 5.000,- Kč ku škodě poškozeného majitele [REDACTED] nar. [REDACTED] přičemž nedošlo k poškození osobního automobilu tovární značky *Škoda Octavia*, registrační značky [REDACTED]

Proti tomuto rozsudku bylo ze strany obžalovaného prostřednictvím obhájce podáno odvolání. Odvolání bylo podáno do všech výroků rozsudku, kdy dle názoru odvolatele soud prvního stupně dospěl, na základě provedených důkazů, k nesprávným skutkovým zjištěním a k nesprávnému právnímu posouzení věci. Dle obžalovaného soud prvního stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a závěry o tom, že motocykl se při zahájení předjížděcího manévru vozidla *Škoda Octavia* již nacházel v protisměrném jízdním pruhu. Tato skutečnost je v přímém rozporu s výpovědí obžalovaného a také svědkyně [REDACTED] [REDACTED] která motocykl před střetem neviděla, ačkoliv prakticky neustále sledovala dopravní situaci za svým vozidlem. Pokud by se motocyklista již nacházel v protisměrném jízdním pruhu, tak by jej svědkyně [REDACTED] [REDACTED] musela vidět, resp. by tento motocykl zahlédla. Výpověď svědkyně [REDACTED] [REDACTED] je považován ze strany obžalovaného za hlavní důkaz, který nelze opominout, jak se v daném případě stalo. Rovněž dále obžalovaný namítá, že revizní posudek byl zpracován v rozporu s výpovědí obžalovaného a přímé svědkyně [REDACTED] [REDACTED] kdy znalci Ing. Albert Bradáč, Ph.D. a Ing. Aleš Vémola, Ph.D. vycházeli a vytvořili z hlediska polohy motocyklu v protisměru svou vlastní umělou realitu, což je v rozporu se svědectvím svědkyně. V doplňku revizního posudku je pouze mezní varianta uvedena až v tomto doplňku, při které se motocykl nacházel v pravém jízdním pruhu při středové čáře, částečně zakryt za před ním jedoucím vozidlem. Rozsudek prvního stupně tuto mezní variantu nepřipustil, čímž popřel výpověď přímé svědkyně. Tuto skutečnost považuje obžalovaný za zásadní pochybení znalců a také soudu prvního stupně. Následně obžalovaný tedy navrhl jako důkaz v odvolacím řízení provést důkaz zpracováním generálního revizního znaleckého posudku, a to Ústavem soudního inženýrstva, Žilinská univerzita v Žilině, který patří ke špičce v daném oboru v rámci evropského měřítka, a to za účelem správného a objektivního posouzení dopravní nehody, zejména otázky mechanismu vzniku dopravní nehody, včetně předstřetového pohybu vozidel a možnosti účastníků dopravní nehody sledovat jeden druhého navzájem. Dále byl ze strany obžalovaného jako důkaz navržen výslech svědkyně [REDACTED] [REDACTED] aby tedy odvolací soud měl možnost přímo posoudit, jak svědkyně vnímala dění bezprostředně předcházející dopravní nehodě. Rovněž tak obžalovaný namítá, že zjištění soudu prvního stupně o přítomnosti motocyklu v protisměru také v rozporu se skutečností, že v protisměrném jízdním pruhu byl hustý provoz vozidel. O tom, že obžalovaný neváhal, a započal s předjížděním vozidla *Ford Focus* ihned po projetí posledního vozidla v protisměru, není důvod pochybovat, jelikož po celou dobu dával svým způsobem jízdy svědkyni najevo, že bude předjíždět, což svědkyně potvrdila svou výpovědí, při které mimo jiné uvedla, že zpomalila, aby umožnila obžalovanému předjetí. Okresní soud rovněž nepřihlédl ke skutečnosti, že ze strany obžalovaného se jednalo o rychlý a razantní předjížděcí manévr. Ze strany poškozeného dále nebyla dodržena správná technika předjíždění, neboť ten předjížděl i přes provoz v protisměrném jízdním pruhu, kdy tím porušil naprosto zásadním způsobem pravidla silničního provozu stanovená zákonem. Dále bylo ze strany obžalovaného navrhováno doplnit výpověď znalce Ing. Aleše Vémoly, Ph.D. a jako důkaz byl tedy navržen i jeho výslech v řízení o odvolání. Obžalovaný se dále domnívá, že ke střetu vozidla *Škoda Octavia* a motocyklu pravděpodobně nedošlo. Tento názor je opřen o nesoulad stop na vozidle *Škoda Octavia* s relativní rychlostí vozidla *Škoda Octavia* a motocyklu. Otěry nalezené na vozidle *Škoda Octavia* mají charakter spíše otisku a neodpovídají rozdílu rychlosti obou vozidel, který činil 30 až 40 km/h. Soud prvního stupně při hodnocení dopravní nehody nevzal v úvahu skutečnost, že poškozený měl možnost po celou dobu sledovat situaci před sebou, a to přímo, nikoli prostřednictvím zpětných zrcátek jako obžalovaný. V tomto smyslu

měl poškozený nepochybně lepší možnost vnímat a reagovat na vznikající situaci před ním, zejména mohl a měl očekávat a předvídat, že vozidla před ním budou také předjíždět. Dále se obžalovaný neztotožňuje s názorem soudu prvního stupně v tom smyslu, že rovněž je velmi nepravděpodobné, aby poškozený motocyklista, který předjíždí a sleduje situaci před sebou, nezareagoval na to, že před ním již předjíždí automobil obžalovaného a pokračoval v předjížděcím manévru do doby, kdy již nebude schopen ani intenzivním brzděním zabránit střetu. Jedná se o zjednodušený a jednostranný pohled. Dle obžalovaného se s největší pravděpodobností poškozený rozhodl obě vozidla, jak vozidlo Ford Focus, tak vozidlo Škoda Octavia, předjet obě zleva. O tom svědčí jednak velmi vysoká rychlost motocyklu a také poloha brzdné stopy motocyklu velmi blízko levé krajnici. Obžalovaný má za to, že nacházel se motocykl v pravém jízdním pruhu zakryt vozidlem jedoucím za vozidlem Škoda Octavia, nemohl obžalovaný vidět motocykl před zahájením předjížděcího manévru ve zpětném zrcátku, mohl se tak oprávněně domnívat, že mu nic nebrání v předjetí. Shodná výpověď obžalovaného a výpověď svědkyně o tom, že motocyklistu neviděli, tento závěr podporují. Není zde žádný skutečný důkaz, který by tento závěr rozporoval. Dle názoru obžalovaného dopravní nehodu pravděpodobně zavinil poškozený svou hazardní a velmi rychlou jízdou za hranicí svých možností. Soud prvního stupně tedy dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a přes závažné pochybnosti o skutkovém ději dopravní nehody v rozporu se zásadou in dubio pro reo rozhodl v neprospěch obžalovaného. Bylo tedy závěrem navrhováno, aby, vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem, odvolací soud zrušil napadený rozsudek a zprostil obžalovaného obžaloby v celém rozsahu, neboť nebylo prokázáno, že by se obžalovaný dopustil skutku uvedeného v obžalobě.

K podanému odvolání se vyjádřili poškození prostřednictvím obecního zmocněnce. Z tohoto vyjádření vyplynulo, že poškození se ztotožňují s rozsudkem prvního stupně a mají za to, že před soudem prvního stupně bylo znaleckými posudky a výpovědí přímé svědkyně [REDAKCE] prokázáno zavinění obžalovaného na dopravní nehodě, k níž došlo dne 14.10.2010, a při níž zemřel poškozený [REDAKCE]. Rovněž tak nesouhlasí s tvrzením obžalovaného, že soud prvního stupně došel k nesprávným skutkovým zjištěním. Bylo provedeno rozsáhlé dokazování, jak svědeckými výpověďmi, tak i znaleckými posudky, včetně výsledku znaleckých posudků. Stěžejním důkazem pro soud byl znalecký posudek, včetně jeho dodatku, který byl vypracován ústavem soudního inženýrství. Tento jednoznačně uzavírá, že z technického hlediska byla primární příčinou dopravní nehody nesprávná technika jízdy obžalovaného, který již v okamžiku započetí předjížděcího manévru mohl motocyklu řízený zemřelým [REDAKCE] pozorovat v protisměrném pruhu a mohl tedy střetu předejít. Teprve jako sekundární příčinou vzniku dopravní nehody byla označena rychlost motocyklu. Ohledně svědkyně [REDAKCE] a její výpovědi v tom smyslu, že motocyklistu neviděla, je zcela reálná. Ona pouze vypověděla v tom smyslu, že motocykl za sebou neviděla, ale jednoznačně nevyloučila možnost, že tam motocykl byl, a ona si ho pouze ne všimla. Teď svědkyně naopak uvedla, že obžalovaný se na ni neustále se svým vozem po celou dobu až nepřiměřeně lepil a nedodržel bezpečnou vzdálenost, takže se bála, že do ní nabourá. Proto je logické, že byla z jeho chování nervózní a svoji pozornost věnovala především vozidlu obžalovaného a dále vozidlům jedoucím v protisměru. Ve chvíli, kdy se jí obžalovaný snažil předjet, soustředila se pouze a jenom na jeho vozidlo. Jak sama i uvedla, jak jí vozidlo předjíždělo, chtěla se podívat, kdo vůz řídí, nesoustředila se tedy na situaci za vozidlem obžalovaného a není důvod předpokládat, že motocykl by určitě zahlédla, kdyby tam byl. Sám obžalovaný nadále ještě uvedl, že mezi ním a motocyklem se nacházelo nejméně jedno další vozidlo, kdy přesný počet nebyl schopen specifikovat. Revizní znalecký posudek zjistil, že motocykl se pohyboval v protisměrném jízdním pruhu z důvodu předjíždění kolony vozidel. Rovněž mají za to, že provedení důkazů zpracováním generálního revizního posudku je

neúčelné, neboť všechny, pro rozhodnutí důležité, skutečnosti již byly prokázány předchozími znaleckými posudky a vypracování dalšího revizního znaleckého posudku již tedy není zapotřebí. Problémy tak ohledně střetu vozidla a motocyklu poškození odkazují na znalecký posudek ústavu a také na znalecký posudek Ing. Mrázka, který jasně říká, že byl zjištěn soubor stop, které svým uspořádáním a charakterem koresponduje s možností kontaktu vozidla Škoda, zejména s tělem řidiče motocyklu. Tyto otěry jsou zadokumentovány už policií fotograficky. Rovněž tak je dle poškozených vytrženo z kontextu ta část, kdy jsou stopy energeticky nevýznamné, nicméně znalci dále uvedli, že je nutné posuzovat především to, co kontakt automobilu a motocyklu udělá s motocyklem nikoli to, jaká energie je tím vytvořena. Rovněž tak poškození souhlasí s názorem soudu prvního stupně, že by bylo velmi zvláštní, kdyby motocyklista, který sleduje situaci před sebou, nezareagoval na to, že před ním již předjíždí automobil obžalovaného a pokračoval by v předjížděcím manévru do doby, kdy již nebude schopen ani intenzivním brzděním zabránit střetu. Dále se obžalovaný odkazuje na znalecký posudek Ing. Zdeňka Tyla, který ve svém posudku dospěl k opačným závěrům, než znalci ústavu soudního inženýrství. Tyto pak konstatovali, že posudek Ing. Tyla je nedokonalý, když znalcem provedený výpočet nezahrnuje kontakt motocyklu s vozidlem, dále že uvažuje délku náběhu o délce 0,7 s, což je ale náběh pro přední brzdu, který je delší u motocyklu atd. Dokonce i simulace přednehodového děje, kterou Ing. provedl, vykazovala celou řadu nedostatků, např. nezohledňovala fyzikální zákony, nerespektovala stopy na místě nehody, k pádu motocyklu na vozovku v animaci posudku Ing. Tyla dochází na vzdálenosti asi 10 m, možná i více, což odporuje zanechaným a zadokumentovaným třecím stopám od motocyklu, který již musel být v tu dobu položený na vozovce. Rovněž tak zásadní nedostatek tento posudek vykazuje v přemístění motocyklu téměř od pravého okraje vozovky, kdy on od středu najíždí nejprve doprava a následně doleva do protisměru apod. Znalci z ústavu soudního inženýrství tyto nedostatky v tomto posudku objasnili, a proto poškození považují tento posudek za relevantní jako zdroj informací. Závěrem tedy bylo ze strany poškozených navrhováno zamítnutí odvolání obžalovaného.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.

K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady původ v jiném výroku, nežli v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba mohla proti němu podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení trestní odvolací soud odvolání obžalovaného prvostupňový rozsudek v celém rozsahu, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo, dospěl k následujícím závěrům.

Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal při zachování všech zákonných lhůt řádně hlavní líčení, v němž obžalovanému za přítomnosti obhájce, poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem, kladených mu za vinu, důkazům o nich a i v ostatních směrech plně šetřil jeho práva, jakož to obžalovaného. Hlavní líčení soud prvního stupně také procesně řádným způsobem provedl veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nutném pro jeho rozhodnutí dle ust. § 2 odst. 5 tr. řádu a provedené důkazy pak následně také patřičným způsobem vyhodnotil a vyhověl tak požadavkům kladeným na něho ust. § 2 odst. 6 tr. řádu. Zjištěný skutkový stav rovněž náležitě právně vyhodnotil.

Ze strany krajského soudu nedošlo k žádnému doplňování dokazování. Krajský soud zastává názor, že důkazy, které byly provedeny v rámci nalézacího soudu, byly provedeny řádně, a byl proveden takový soubor důkazů včetně znaleckých posudků, jeho revizního znaleckého posudku, jeho doplňku, a rovněž pak řádnému výsledku znalců, že tedy nebylo nutné a není ani nadále, a to z procesního i z ekonomického hlediska, účelné, aby byl zpracován další znalecký posudek, tedy generální revizní znalecký posudek. Rovněž pak svědkyně [REDAKCE] byla řádně vyslechnuta v přípravném řízení a krajský soud nemá důvodu tuto svědkyni opětovně přelýchat, neboť tedy není důvodu této svědkyni nevěřit a ani nikdo z účastníků neuvádí, že tato svědkyně by nějakým způsobem lhala, nebo výpověď upravovala ve prospěch té či oné strany. Další výpověď Ing. Aleše Vémoly, Ph.D. soud nepovažuje za účelnou, neboť tento znalec byl řádně vyslechnut a rovněž odpovídal jednak ke svému znaleckému posudku i na další zodpovězené dotazy. Z tohoto důvodu krajský soud nedospěl k závěru, že by bylo nutné a účelné jakkoli doplňovat zjištěný skutkový stav, a to prováděním dalších důkazů. Co krajský soud provedl jako důkaz, bylo tedy přečtení vyjádření poškozených, a dále pak aktuální opis rejstříku trestů, kdy tedy ohledně obžalovaného nebyly zjištěny žádné záznamy. Ohledně evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že mimo jiné, je aktuální stav bodového hodnocení obžalovaného 12 bodů, kdy řidičský průkaz byl již ze strany obžalovaného odevzdán. Následně je zjišťováno, že okresní soud měl k dispozici poslední záznam, a to z 13.10.2011, kdy se jednalo o přestupek z důvodu rychlosti v obci, naměřeno 64 oproti 50 km/h. Následně krajský soud, jak zjistil z aktuálního znění, tak obsahuje další 4 záznamy, a to 16.1.2013, kdy se opět jednalo o rychlost v obci, naměřená 63 oproti 50 km/h. Následně 20.3.2013 se jednalo o přestupek „stání na vozíčkářích“, další záznam z 29.5.2013 telefonování za jízdy a poslední záznam z 5.6.2013, kdy se jednalo o malou dopravní nehodu.

Ohledně uznání obžalovaného za vinu okresním soudem pak uvádí krajský soud následující:

S učiněnými závěry okresního soudu ohledně viny obžalovaného je nutné konstatovat, že s těmito závěry se krajský soud plně ztotožňuje. Okresní soud velmi pečlivě a podrobně zdůvodnil, z jakého důvodu a proč uznal obžalovaného za vinu, zejména pak s ohledem na provedené důkazy, které i následně správně vyložil. Ve svých závěrech se jednak opřel o svědecké výpovědi a jednak o výsledky znaleckého zkoumání, kdy tedy se jednalo o revizní znalecký posudek a jeho doplněk včetně toho, že znalci byli slyšeni při hlavním líčení a své závěry pak stvrdili. Rovněž se pak vyjádřil ohledně dalších posudků, které byly ve věci vypracovány. V tomto směru lze hodnotit závěry ohledně viny obžalovaného, ze strany okresního soudu, za zcela správné. Lze tedy v plném rozsahu na závěry učiněné okresním soudem plně odkázat.

K podanému odvolání obžalovaného a k jeho námitkám v rámci tohoto odvolání, uvádí krajský soud následující:

Pokud se týká vypracování, resp. návrhu na vypracování generálního revizního znaleckého posudku, včetně výsledku Ing. Aleše Vémoly, Ph.D., k tomu se vyjádřil krajský soud shora, a považuje jej za nadbytečný. Okresní soud měl k dispozici důkazy, na základě kterých mohl tedy řádně zjistit skutkový stav ve věci. Mimo jiné zejména vycházel z posudku znaleckého ústavu Vysokého učení technického v Brně – ústav soudního inženýrství, kdy znalci byli k tomuto svému posudku řádně vyslechnuti a de facto stvrdili své závěry, na svých závěrech setrvali a řádně zodpověděli i jím kladené otázky. Dále na žádost obžalovaného bylo i zadáno doplnění revizního znaleckého posudku ke stanovení mezních variant předstřetového pohybu motocyklu poškozeného, vozidla obžalovaného a vozidla svědkyně [REDAKCE], kdy k tomuto znaleckému posudku, tedy doplňku, byli slyšeni znalci, a to Ing. Albert Bradáč, Ph.D. a Ing. Aleš Vémola, Ph.D. a opět setrvali na svých závěrech a rovněž i řádně detailně popsali, z jakých důvodů a proč na těchto závěrech setrvali. Svědkyně [REDAKCE] byla řádně vyslechnuta v hlavním líčení, a ani soud prvního stupně neshledal tuto svědkyni „nevěrohodnou“, nebo její výpověď účelovou. Svědkyně se vyjádřila v tom smyslu, že neviděla motocyklistu za sebou. Ona ani z logického hlediska jej vidět nemusela, neboť to byl právě obžalovaný, který tedy porušil několik předpisů na úseku dopravy, kdy tedy zejména nedodržoval bezpečnou vzdálenost, na svědkyni se „lepil“ takovým způsobem, kdy měla obavu, aby tedy nedošlo ke střetu jejího vozidla a vozidla obžalovaného, a proto tedy zpomalovala a uhýbala se doprava, a v podstatě tedy se věnovala pouze obžalovanému, aby nedošlo ke střetu. Z tohoto pohledu ani nemusela vidět motocyklistu, když je zřejmé, že obžalovaný, ve snaze předjet svědkyni, byl neustále nalepen na její vozidlo, a to při středu vozovky, aby tedy měl výhled a mohl předjet. Pak sám obžalovaný uvádí, že došlo k razantnímu předjetí, kdy se jednalo o velmi rychlý a razantní předjížděcí manévr. V tomto směru obžalovaný vůbec nezkontroloval pohyb dalších vozidel za jeho vozidlem a vytvořil překážku již předjíždějícímu motocyklistovi, tedy poškozenému. Rovněž je zřejmé, že v žádném případě nelze dovozovat to, že by motocyklista chtěl objet jak vozidlo svědkyně [REDAKCE] tak vozidlo obžalovaného zcela vlevo, tedy předjíždět dvě vozidla, neboť jak vyplývá z fotodokumentace ve spisu, tak je zcela zřejmé, že motocyklista se pohyboval v protisměrném pruhu, již tedy v rámci předjíždění, a brzdná stopa, která byla na místě fotograficky zadokumentována (viz. čl. 16 a 17 spisu, ozn. č. 4 až 5) je zcela evidentně zřejmé, že tato se nachází de facto ve středu tohoto pruhu. V žádném případě se tedy tato brzdná stopa tak, jak je uváděno v odvolání, nachází při levé straně protisměrného jízdního pruhu. Zejména pak znalec Doc. Ing. Aleš Vémola, Ph.D. upřesnil a vysvětlil zásady správného a bezpečného předjíždění. V tomto směru nelze okresnímu soudu nic vytknout a naopak krajský soud se s tímto ztotožňuje. Řidič se musí podívat do zpětného zrcátka a přesvědčit se, zda již není předjížděn. Toto s ohledem na již samotné vyjádření obžalovaného, kdy z jeho strany se jednalo o velmi razantní a rychlý manévr, svědčí o tom, že takto neučinil. Toto má učinit proto, aby rozpoznal pohyb v zrcátku a určil, o jaký pohyb se jedná, musí tedy tento pohled trvat minimálně 2 s. Pokud se ujistí, že může předjíždět, dá ukazatel směru, aby potencionální pozorovatel zaregistroval, že ukazatel směru je v činnosti, je třeba, aby se rozsvítil a zhasl 3x. Teprve poté by měl zkrátit bezpečnou vzdálenost, která je 20 až 25 m, znovu se přesvědčit v zrcátku a pohledem do protisměru, že může předjíždět, a teprve potom zahájit vlastní předjížděcí manévr. To znamená, že by se měl přesunout do protisměrného jízdního pruhu a zvyšovat rychlost. Na základě provedeného dokazování včetně provedených znaleckých posudků a výsledků znalců a dalších svědků správně dospěl okresní soud k závěru, že motocyklista, tedy poškozený, byl již v protisměrném pruhu, a obžalovaný mu svým pohybem vytvořil překážku. Na tuto reagoval poškozený tak, že začal intenzivně brzdít,

což je i zadokumentováno na fotografiích, zejména pak na č.l. 16 a 17 spisu. Závěr, že za vznik dopravní nehody a úmrtí poškozeného [REDAKCE] je odpovědný obžalovaný [REDAKCE] je ze strany okresního soudu, správný. Lze si jen těžko představit, že motocyklista, který předjíždí a již je v protisměrném pruhu, sleduje situaci před sebou a nezareagoval by na to, že před ním již předjíždí automobil, v daném případě obžalovaného, a pokračoval by v předjížděcím manévru do doby, kdy již nebude schopen jakýmkoliv způsobem odvrátit střet. Poškozenému v dané situaci nezbylo nic jiného, než reagovat na obžalovaným mu vytvořenou překážku, a to je zcela patrné tedy tím, že začal intenzivně brzdit. Jak správně konstatoval okresní soud, tak obžalovaný porušil své základní a důležité povinnosti dané mu pravidly silničního provozu. Nechoval se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví a majetek jiných osob, ani svůj vlastní, a povinnost přizpůsobit své chování mimo jiné i situaci v provozu na pozemních komunikacích, a to za situace, kdy se jedná o velmi hustý provoz. S ohledem na to, že si obžalovaný takto nepočínal, došlo k vzniku závažné dopravní nehody. Okresní soud při svých závěrech neopomněl ani to, že poškozený se nechoval v souladu s pravidly silničního provozu a pohyboval se na komunikaci za cenu překročení nejvyšší povolené rychlosti o 23 až 35 km/h.

Protože i krajský soud se ztotožnil s názorem okresního soudu o nutnosti ukládat trest, zabýval se otázkou přiměřenosti, druhu a výměr zvolených trestů. Ani zde nelze okresnímu soudu činit žádných výtek, neboť soud prvního stupně náležitě zohlednil veškeré polehčující i přitěžující okolnosti projednávaného případu a jím uložené tresty nelze mít za nepřiměřeně přísné, či snad dokonce nezákonné. Okresní soud správně nepřihlédl, že v daném případě se jednalo, resp. jednáním obžalovaného vznikl zvláště závažný následek, a to v podobě úmrtí poškozeného motocyklisty. Rovněž správně zohlednil to, že obžalovaný závažným způsobem porušil své povinnosti, ale správně vyhodnotil i spoluzavinění poškozeného, který nedodržel nejvyšší povolenou rychlost. Správně soud konstatoval, že tedy obžalovaný nebyl doposud soudně trestán. Po dopravní nehodě se zachoval tak, že tedy se aktivně podílel na poskytování první pomoci poškozenému. Nicméně nelze přehlédnout aktualizovanou evidenční kartu řidiče, kdy oproti soudu okresnímu, měl krajský soud již další 3 záznamy, a to v březnu 2013, dále pak v květnu 2013 a v červnu 2013, kdy se tedy jednalo o stání na vozíčkářích, dle sdělení obžalovaného, dále pak telefonování za jízdy a naposledy se jednalo o malou dopravní nehodu. Vždy mu byla uložena sankce, a to finanční ve výši 1.000, 500 a 4.000,- Kč. Nicméně další nepodstatná skutečnost je i ta, že se obžalovaný v podstatě vybodoval, neboť dosáhl 12 bodů a týden před konáním veřejného zasedání u Krajského soudu v Českých Budějovicích odevzdal řidičské oprávnění na příslušný úřad. Okresní soud pak správně při zohlednění veškerých těchto polehčujících a přitěžujících okolností i s přihlédnutím ke spoluzavinění poškozeného ukládal obžalovanému trest odnětí svobody, a to na 2 roky, tedy nad spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby a tento trest byl ze strany okresního soudu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let. S ohledem to, že obžalovaný závažným způsobem porušil povinnosti řidiče a zejména pak s ohledem na způsobený následek, tedy smrt poškozeného, tak okresní soud velmi správně uložil i trest zákazu činnosti, tedy zákaz spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel, a to na dobu 3,5 roku.

Pokud se jedná o výrok na náhradu škody, ani ten ze strany krajského soudu nebyl shledán za závadný, kdy okresní soud rozhodl jednak podle § 228 odst. 1 tr. řádu, kdy tedy byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně ČR částku 4.387,- Kč, kdy tato poškozená pojišťovna se řádně a včas připojila se svým nárokem na náhradu škody a rovněž tak svůj nárok řádně doložila. Ohledně ostatních poškozených učinil rozhodnutí dle § 229 odst. 1 tr. řádu, kdy tedy jednak poškozená společnost IT Bohemia

se k trestnímu řízení připojila pouze z opatrnosti s částkou 759.693,- Kč, nicméně jednáním obžalovaného jí žádná škoda nevznikla, žádnou škodu nehradila a ani po ní nebyla tedy žádná náhrada škody požadována. Proto tedy správně okresní soud postupoval tak, že tuto společnost odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věci občanskoprávní. Ohledně poškozených pozůstalých, rovněž správně okresní soud rozhodl tím, že tedy odkázal podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť tedy jednak problém nároku již žalovali pojišťovnou, a to Kooperativu Pojišťovnu, a.s., (uplatnění nároku dle § 444 odst. 3 občanského zákoníku). V tomto směru došlo s pojišťovnou k uzavření soudního smíru mezi poškozenými a obsahem smíru je i dohoda na výši spoluzavinění. Je tedy patrné, že poškození částečně svůj nárok vzali zpět v rámci trestního řízení, nicméně ohledně zbytku okresní soud uzavřel, že uzavření soudního smíru v dohodnuté míře na spoluúčasti poškozené ve výši 35 %, tak soud považuje za zcela objektivní a okolnosti obžalovaného doplatit požadovaný rozdíl, tedy 5 % zákonného nároku nerozhodl. Ohledně druhého uplatněného nároku pozůstalých poškozených byla částka 100.000,- Kč pro každého jako přiměřené zadostiučinění za smrt blízké osoby a narušení vzájemných vztahů v rodině. Okresní soud zde vyslovil názor, že nárok na majetkovou újmu podle § 13 odst. 2, odst. 3 tr. zákoníku, z titulu ochrany osobnosti je konzumován jednorázovým odškodněním podle § 444 odst. 3 tr. zákoníku a v daném případě i s ohledem na spoluzavinění poškozeného [REDAKCE] soud neshledal, a podle krajského soudu správně, že by jednorázové odškodnění nebylo tedy dostatečnou satisfakcí za újmu vzniklou na osobních právech pozůstalých.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto bylo rozhodnuto tak, že odvolání obžalovaného bylo jako celé nedůvodné zamítnuto, a to podle § 256 tr. řádu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok,

v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 1. dubna 2014

JUDr. Jiří Š t a s t n ý, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Rubicková

